

عنوان مقاله:

کاربرد روش های پارامتریک در ارزیابی اراضی و مدیریت پایدار

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و سومین همایش ملی مدیریت پایدار منابع خاک و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پریسا علمداری - استادیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان

امید احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان

مسلم ثروتی - استادیار، مرکز آموزش عالی شهید باکری میاندوآب، دانشگاه ارومیه

تورج خوش زمان - دکترای فیزیک خاک، بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان زنجان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

ارزیابی اراضی و مدیریت خاک از اهمیت روز افزونی برخوردار بوده و داشتن اطلاعات دقیق از وضعیت آن ها پیش نیاز تصمیم گیری آگاهانه و آمایش سرزمین است. هدف از ارزیابی تناسب اراضی، اختصاص دادن اراضی به بهترین و در عین حال سودآورترین نوع کابری است. استفاده از روش های پارامتریک در ارزیابی کیفی اراضی روشی مفید برای افزایش بهره وری کشاورزی و پایدارسازی آن می باشد. هدف از پژوهش حاضر ارزیابی کیفی خصوصیات مختلف اراضی بر اساس دستورالعمل فایو و کاربرد روش های پارامتریک در منطقه خداآفرین (آذربایجان شرقی) به منظور کشت و توسعه باغات مرکبات بود. منطقه مورد مطالعه با وسعت 16555 هکتار در شمال شرقی استان آذربایجان شرقی واقع شده است. اراضی منطقه از لحاظ شکل ظاهری بر روی دشت (آبرفتی، سیلابی، دامنه ای) و مخروط افکنه قرار گرفته است. تعداد 11 خاکرخ شاهد در منطقه مطالعاتی حفر و تشریح شد و بر اساس رده بندی امریکایی، خاک ها در دو رده آریدی سول و انتی سول طبقه بندی شدند. تناسب اراضی به منظور کشت مرکبات، با توجه به شرایط اقلیم، خاک و زمین نما انجام شد. نتایج تناسب اقلیم بر اساس روش محدودیت ساده بیانگر کلاس N2 و بر اساس روش تعداد و شدت محدودیت کلاس S3 بود؛ که موید محدودیت زا بودن شرایط اقلیمی است. هم چنین نتایج ارزیابی خاک و زمین نما در منطقه مورد مطالعه برای تیپ بهره وری مرکبات بیانگر محدودیت های سیل گیری، عمق خاک، گچ و آهک بود.

کلمات کلیدی:

ارزیابی اراضی، پارامتریک، تعداد و شدت، خداآفرین، مرکبات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808500>

